

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/4/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014201145
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8014201145.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Ľubice Filovej v právnej veci navrhovateľa A. G., bytom Q., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29 augusta 8, Bratislava o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11. novembra 2014, č. k. 3Sd/84/2014-16, jednomyselne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 11. novembra 2014, č. k. 3Sd/84/2014-16, p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 11. novembra 2014, č. k. 3Sd/84/2014-16, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XY zo dňa 21. júla 2014, ktorým odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok z dôvodu, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia nie je invalidný, lebo miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nie je viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že posudkoví lekári pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne vo svojich posudkoch zo dňa 6.6.2014, 17.9.2014 a 02.10.2014 zhodne ustálili, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je chronická obštrukčná choroba pľúc, ktorá bola zaradená do kapitoly VIII., oddiel B, položka 1, písm. a/ prílohy č. 4 zákona. Tomuto zdravotnému postihnutiu v I. štádiu - mierne ľahký stupeň zodpovedá miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 20%. Ani na základe navrhovateľom predložených lekárskeho nálezov nebolo dôvodné zvýšiť mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o ďalších 10% za závažnosť ostatných zdravotných postihnutí z kardiologického či neurologického vyšetrenia. Rovnako nebolo možné inak vyhodnotiť ani navrhovateľom predložený nález z ambulancie pľúcnych chorôb zo dňa 30.10.2014, z obsahu ktorého vyplývalo, že ide o chronickú obštrukčnú chorobu pľúc v klude s predpisom liekov. Krajský súd si

osvojil závery posudkových lekárov, že poškodenie zdravia u navrhovateľa neodôvodňuje invaliditu a preto rozhodnutie odporkyne ako vecne správne potvrdil.

Navrhovateľ vo včas podanom odvolaní tvrdil, že má nárok na invalidný dôchodok a preto zotrval na svojom návrhu o jeho priznaní.

Odporkyňa odvolanie navrhovateľa nepovažovala za dôvodné a navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a preto mu nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“). V zmysle § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok.

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok

Nárok na invalidný dôchodok je podmienený predovšetkým invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (§ 71 ods. 1 zákona).

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 6 až 8 zákona).

Navrhovateľ sa domáhal priznania miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nad 40%.

Podľa kapitoly VIII., oddiel B, položka 1 písm. a/ (krajský súd zrejme omylom uviedol písm. b/) prílohy č. 4 zákona pri chronických chorobách priedušiek s mierne ľahkým stupňom percentuálna miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je stanovená v rozpätí 10 - 20%, pričom posudkoví lekári určili hornú hranicu možného rozpätia.

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je podstatnou otázkou vplyv dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti. Posudkoví lekári, ktorí vyhotovili posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporkyňou, ako aj po podaní opravného prostriedku, postupovali v súlade so zákonom. V posudkoch zohľadnili všetky zdravotné ťažkosti navrhovateľa a objektívne nálezy odborných lekárskeho vyšetrení. Zároveň poučili navrhovateľa, aby pre možnosť jednoznačnej objektivizácie ďalších zdravotných ťažkostí anginóznych (ischemická choroba srdca) či neurologických (koreňové dráždenie krčnôhrudnej chrbtice) sa má objednať u odborného lekára, čo však do rozhodnutia odporkyne ani krajského súdu nevykonával.

Z uvedeného vyplýva, že u navrhovateľa nejde o trvalé ťažké postihnutie funkcie dolných ciest dýchacích, ktoré by odôvodňovali zaradenie jeho rozhodujúceho zdravotného postihnutia medzi iné (nad 40%) než dané hodnotenie.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd dospel k záveru, že posudkoví lekári zhodnotili zdravotný stav v súlade so všeobecným posudkovým hľadiskom, úplne a objektívne, svoj záver o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí a miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť podľa kapitoly VIII., oddielu B, bodu 1 písm. a/ prílohy č. 4 zákona logicky a presvedčivo odôvodnili, pričom ich závery nie sú v rozpore s nálezmi odborných lekárov. Tak ako krajský súd, aj odvolací súd mal preto za preukázané, že zdravotný stav navrhovateľa nepodmieňuje invaliditu podľa § 71 ods. 1 zákona a navrhovateľovi nevznikol nárok na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 219 O.s.p. rozsudok krajského súdu potvrdil.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.